

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 24 травня 1942.

Ч. 49 (90).

Зелено-Святочні поминки в Станиславові

Український Окружний Комітет у Станиславові подав до відома українського громадянства, що в днях 23 і 24 травня ц. р. відбудеться з нагоди поминок по сл. п. Героях таке святкування:

1) в суботу 23 травня ц. р. о 19-ій год. Врочиста Панахида в Катедральному Храмі;

2) в неділю 24 травня ц. р. о год. 12-ій Святочна Академія в світлиці „Сокола“ при вул. Губернаторській ч. 22;

3) цього ж дня о год. 14-ій урочистий похід від Катедрального Храму на могили сл. п. Героїв, де буде відслужена Панахида.

Вступ на Академію тільки за перепустками, що їх для уповноважених представників урядів і установ видає Канцелярія Культурно-Освітнього Відділу УОК при вул. Губернаторській ч. 2, 1-й поверх.

УОК закликає все українське громадянство взяти масову, організовану участь в святковому поході на могили. З тою метою треба з'явитися о год. 12⁰⁰ коло Катедрального Храму, де в порядку вкажуть учасникам місце збірки. Ніхто з українців-громадян не повинен бути тільки глядачем на хідниках вулиць, але учасником свята, бо тільки цим робом віддає пошану Борцям за найвищі Ідеали Наші.

Станиславів, дня 22 травня 1942 року.

Голова УОК
Проф. М. ЛЕПКИЙ

За останній тиждень

(Огляд важливіх подій).

Останній тиждень на східному фронті зазначився двома подіями:

1) невдалою большевицькою офензивою, яка заломлюється в огні німецької зброї і 2) блискучою німецькою перемогою на Керчі. Воснні з'явлення з Головної Квартири Фюрера доносять про першу подію вістки, які стверджують знищення поверх пів тисячі большевицьких повзів і автомашин та безмежну кількість воєнного матеріалу в лінії бою і в большевицькому запллі. Бої, що покінчаться знову соромною невдачею в рога, тривають далі. В міжчасі покінчилась велика офензива Німецької Армії на Керчі. Ось виімок із з'явлення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил за 19. V. ц. р.: „Німецькі і румунські відділи збройних сил під начальним проводом генерал-полковника фон Манштайна при співучасті сильних летунських з'єднань під командою ген.-полк. Лера та барона фон Ріхтофена, переслідуючи розбитого ворога, досягнули на всій ширині перешийок Керчі. Останні сильно укріплені мостові позиції по обох сторонах міста Керчі після пролону завязтого спротиву взято продовж сьогоднішньої днини приступом. Коли спроби большевників проломити німецькі позиції на півострові на північний схід від Феодосії і здобути знову Керч, що повторялися постійно від кінця лютого, не довели до нічого, приступила сконцентрована тут німецько-румунська армія 8-го травня до атаки. У першому наступі прорвано сильно боронені і розбудовані становища, а даліше у бою та в погоні окружено і знищено масу большевицьких сил.

Тим самим закінчився офензивний бій і погоня, які довели до знищення 3 советських армій з 17 сов. дивізіями, 3 стрілецькими бригадами і 4 панцирними бригадами.

Серед високих кривавих втрат залишили большевики в німецьких руках 149.250 полонених, 258 панцирних возів, 1.133 гармат, 372 міномети, 258 танків, 3.814 механічних поїздів, багато тисяч коней та непроглядну масу легкої зброї і воєнного матеріалу. Ще тільки советські недобитки встигли досягнути побережжя по другій стороні морського проливу.

Особливо велику участь в оскіненні цієї величній перемогі мають сильні з'єднання летунської зброї, що стоять під командою ген.-полк. Лера і барона фон Ріхтофена. Вони підпомагали безупинно боротьбу сухопутних відділів, розтрощуючи втікаючого ворога і побороюючи його ж летунство. У повітряних боях втратив ворог 323 літаки. На водах півострова німецька авіація затопила 16 кораблів, разом 13.600 брт., один виловлювач мін і 21 малих прибережних кораблів. 10 дальших кораблів середнього тоннажу сильно пошкоджено бомбами.

Великі успіхи німецької зброї викликають велике затривоження Англії та ЗДПА, які переконуються, що колюч на глиняних ногах не є в силі не то зломити, але й захитати непереможний похід Німеччини до остаточної побіди.

Вейвель про підстави відступу з Бурми

Згідно з однією вісткою з Н. Дельгі генерал Вейвель, прибуваючи туди заявив, що відступ із Бурми прийшов току, що „англійці з уваги на японську небезпеку не можуть уже більше мати контролю над Бенгальським заломом“. З тієї ж самої причини не могли вдержатися теж Чункінські частини в Лашіо. (тн.)

Зелені Свята — свято невмирущости

Коли земля вбирала нові зелені шати, святкуючи своє вічне відродження, виходили наші предки в розв'язані луги, ламали кленові віти, рвали соковитий шувар і замаювали свої хати на знак Великого Свята. І вірили вони, що в цей день відродження природи вертаються душі мертвих до своїх давніх домівок, душі всіх, що впали на широких полях від лука, списа, від дикого звіря. Верталися, щоб спільно з живими, їхніми дітьми і нащадками, зустрінути радісне Зелене Свято.

А як над Києвом і Галичем знялися золоті бані церков, вірні враз зі своїм священством виходили на могили погибших і задивлені у височині українського неба молились і згадували за тих, що на полі бою поклали свої голови „щоб здобути собі чести, а князеві своєї слави“.

Проходили над Україною віки... Шуміли Жовті Води, кривавилося Берестечко, Полтава, тяжко вмірав Іван Гонта на пожарищі Гайдамачини, коротав свої останні роки січовий Кальнишевський на Соловських островах... А перед Січовою Пречистою і по затишних деревляних церковцях так само сходились в Зелені Свята товариші зброї і близькі, щоб згадати мертвих, які живуть вічно.

І коли сьогодні по двохрічній перерві масмо змогу знову публично святкувати оці багаті в традицію Зелені Свята — склонімо голови перед тінями тих, що для них Добро України було найвищим наказом; що не вагались віддати свого життя за Волю; що з піснею на устах ішли в бій і гинули для Великої Ідеї.

І виринають перед очима довгі ряди борців. Макивка, Лисоня, Карпатські Верхи вкриті скромними могилами, що на них видніють прості хрести. А потім... Вітри Революції підняли ще раз маси до Нового Чину. Ціла багата Українська Земля розцвітає жовто-блакитними прапорами. Древній Київ оживає ще раз як столиця Вільної Держави. Виступають стрункі ряди залізних лицарів Нової України. І длеться пісня... „сотня поляже, тисяч натовість стане до борби“. Та обрій затягають грізні криваві хмари. Молода Держава мусить жертвувати тисячі своїх найкращих Синів в боротьбі проти червоної і

білої Москви. Знов нові жертви, нові могили розсіяні по цілій широкій Україні. А коли безвиглядность боротьби притуплювала запал мас — тоді вставали до бою юні і неровважні, щоб на крутняських полях своєю смертю зрушити байдужість інших. І ставали тоді нові лави, а повині диму і вогню заливала цілу Україну.

Галицька земля не остає байдужою, спонтанний зрив і листопада втягає всіх до боротьби. І знов, як там, переважаючий ворог, і знов нові могили та хрести.

А потім під проводом Головного Отамана злучені одною ідеєю Українській Армії боряться на всіх фронтах. Гарматами греміла Україна, грали коні по трьох-колірних прапорах під Київською Думою ішла Українська Армія в очайдушній зимовий похід і стояла в Чотирокутнику Смерті. Безліком могила укрилася стратована земля. Опалили втомлені руки, що в них не було вже зброї. Та віри в невмирущість Нації ніхто не міг захитати.

Не вбила цієї віри і смерть самого Головного Отамана Симона Петлюри, що на парижській вулиці згинув з руки жида з наказу Червоної Москви, хоч куля, яка прошила серце Вождя, була вимірена проти цілого Українського Народу. І коли Нація прощала свого вірного Сина, тоді вже його наступник підняв опущений закостенілою рукою Головного Отамана Прапор Боротьби. І новий Вождь Нації кидає її на нові діла. Наново розгортається боротьба. Ішли й падали на шляху в Золотоверхому Києві сотник Андрух, і Опока, і поет Чупринка. Гідно сповняли свої обов'язки на Галицькій землі і Командант Бригади Головінський, і шевський челядник Данилишин і Білас, Пісецький, Любович... Тисячі, десятки й сотні тисяч упало їх, знами і незаних героїв Національної Революції, що підтримували невгасимий вогонь Холодного Яру, що боронили своїх хат, свого Поля і своєї волі від ярма колективізації чи то револьвером чи нестрашимим словом. Хвильовий, Косинка, Влизько і цілий ряд інших, що гинули в Соловках чи в далекому Сибірі, творили одну велику армію Національної Революції. А по цей бік Збруча заповнялись тюрми і табори карними членами

організації, що на поклик Вожда високо підносили Революційні Прапори.

І знов, як раніше їх жертву завершила жертва Вожда. В ясне майове полудне розривається на вулиці Роттердаму ворожа бомба, яка вбиває Полковника Евгена Коновальця. Та не вбиває Революції. Вона виявляється надалі навіть на найбільш відсталіх теренах української етнографічної території. А потім довгі місяці підпольної боротьби проти Червоного Наїздника винищують ще раз цвіт Галицької Молоді, яку безпоощадно катує відвічний ворог України Москва.

І коли сьогодні ми справляємо поминки по тих, що кровю писали історію наших визвольних змагань — ми мусимо ще вище держати Скривавлені Прапори, ми мусимо ще твердше вірити в Недалеке Завершення Боротьби за Волю. Хай життя Вожда Симона Петлюри і Евгена Коновальця буде нам приміром, а їх жертва хай цементує нас в нерозривний моноліт, який знає чого хоче і за що бореться. А коли треба буде підємо всі ще раз у бій поруч героїв Великої Німецької Нації і кровю засвідчимо, що Українська Нація гідна заєсти у „народів вольних колі“.

Вшановуючи пам'ять Українських Героїв, клонимо Голови перед новими могилами Героїв Німецької Армії, що їх тепло в свої обійми прийняла Українська Земля, яку ця Армія визволила від марива загибелі. Водночас звертаємося з почуттями глибокої вдячності до Особи Великого Фюрера, що почав могутній змаг за світле майбутнє народів Європи та прийняв на Свої дужі плечі важкий тягар боротьби проти всіх темних сил світу.

Німецька надбережна оборона

В зв'язку зі спробою англійців в останній часі висадитись на європейських побережжях, як це мало місце у французькій Бульоні, зауважує воєнний сирвоодавець Гішер так: „Ціле надморське побережжя, яке знаходиться в німецьких руках є сильно укріплене. Перші роботи над укріпленням почались зараз таки в літі 1940 року. Вже по кількох тижнях підготовчих праць у всіх важких надбережних місцях могла бути установлена тяжка і найтяжча батарея. Одночасно розпочато будову цілої оборонної лінії, якої розмірів ще не знав дотепер світ. Будову вели спеціальні відділи, які вже мали добрий досвід з Вестфалії. Німецька оборонна система, яка повстала на протязі 2 років, складається з артилерійської оборони. Тяжкі і найтяжчі батареї творять опору німецького морського фронту. Вони так осаджені, що опановують ціле побережжя та близькі водні дороги. Позатим німецька оборона розпоряджає багатьма легшими і найлег-

шими батареями, які мають оборонити перед нападом ворожими наскоками.

Другий складовий чинник оборони це широка оборонна лінія. Творять її добре замасковані та укріплені гнізда піхоти, становища противітійської оборони, яка спеціально дається в знаки англійським літакам, які хочуть передістатись вглиб краю. Третя частина оборонної системи це рухомі частини, резерви, змоторизовані відділи, які можна скоро перекинути на загрожені місця. Оборону доповнює дальше розвідка служба на морі і повітрі, яка внеможливлює якунебудь несподіванку. Розвідчі судна воєної флотії день і ніч плавають і стережуть берегів. Безперестанно діють також розвідчі літаки.

При такій оборонній системі ворог не має змоги в більшій кількості виландувати свої війська на побережжі. Варанні можливі є якісь менші десанти, натомість виключені такі, які робили японці в Східній Азії.

ВАРТІСТЬ АЛЯСКИ

Аляска це найдаліше на захід виступений півострів Злучених Держав, який відділяє від Росії тільки малий морський пролив. Ще при кінці минулого року писалося багато в американській пресі про його стратегічну вартість. Один з американських журналістів, який відбув довшу подорож по Алясці так оцінив її воєне значіння. З острова Ату, який належить до Аляски, тільки 710 морських миль до північного кінця японської території. З нього тільки 500 миль на Камчатку. Віддалення з Нью-Йорку до Токио через Камчатку на 4 тисячі миль коротше, як через Сан-Франціско і Гаваї. Аляска є найкоротшою дорогою для постачання воєного матеріалу з Америки до Советського Союзу. Зі стратегічного боку Аляска має добре положення, як база для повітряних і морських операцій проти східноазійських берегів. Всі ці влади Аляски могли мати значіння тільки при задержанні оборонно-сполученої лінії Пасифіку Гаваї-Баке Гуам-Філіппіни. Нині справа виглядає зовсім інакше, коли Гуам і Філіппіни випали з американських рук а флоту на Гавах сильно здезастровано. Американці зробили на Алясці

добрий інтерес, бо як відомо, купили її від Росії за 7 мільйонів 200 тисяч доларів в 1867 році. Від того часу Америка вивезла з Аляски сирівців, риби і інших продуктів більше як на 2 мільярди доларів. На самій півночі Аляски, де вона сусідує з Росією є найбагатні на цілу Північну Америку поклади цини. Крім цього видобувають там мідь, антимон, платину і багато інших матеріалів, яких кількість досліджена дотепер наукою тільки поверховно. Викрито там теж багаті копалини нафти. Кліматичні відносини Аляски зовсім не такі, як собі це пересічно в Америці представляють. Коротше, але гараче літо дозволяє управляти ріллю. Дозріває тут жито, пшениця, овес, дальше овочі та різнородна арна. Цей простір, що перевищає своєю поверхнею цілу Скандинавію, мігби за обрахунком вижити 15 до 18 мільйонів людей, тоді як теперішнє населення Аляски вносить всього 66 тисяч. Отже Аляска це край майбутності.

Її стратегічне значіння всетаки вимагає від Японії деякої уваги, хоча нині вона не може відігравати того значіння, яке їй приписувало передом. Коли ще тихоокеанська стратегічна си-

Японська пересторога для Індійців

Що торкається самої Індії, то японці знову перестерігають індійців. Велика Британія хоче перетворити Індію в босвіше, точнісько так само, як в Польщі, Бельгії, Франції та Баварії. Стверджує це у передовій статті японський щоденник в англійській мові „Джевен Таймс енд Едвертізер“. Англія та Злучені Держави — пише далі той часопис — робили найбільші зусилля, щоб скрінити свої війська в Індії та створити останню твердиню східньої Азії проти японської армії. Присутність генерала Вейвеля в Індії кажує виразно на англійський замір підпорядкувати цей край проти його власної волі строгому англійському військовому режимові. (тп.)

Начальний командант Бритійської Середземноморської флотії відкликаний

Як подають урядово в Лондоні за Ройтером, від'їде в короткому часі адмірал сер Андрев Кунінггам, начальний командант середземно-морської флотії, в урядовій місії до Вашингтону, адмірал Гернут іменованій наслідником Кунінггана, прибув вже до Александрії. (тп.)

„Настрої є розпачливі“ — каже полонений сов. старшина.

Советський четар Димітрії Сумяков з 457-ого стрілецького полку 129-ої гвардійської дивізії, який у цих днях перебив до німців і понав у полон, заявив, що настрої в советській армії тепер розпачливі: мужва є зовсім виснажена та зломана нервово. Онухи і снівота стали у висліді минулих важких зимових місяців буденним явищем. (тп.)

стема Північної Америки була непорушна, Аляска могла мати першорядне воєне значіння. Всежтаки вона може стати одною великою повітряною базою. І в тому напрямі йдуть тепер там приготування. Також, як ми вже згадували, мають будувати велику дорогу з Злучених Держав на Аляску, яка буде довга на 3.600 км. Всі ці задуми та плани є подиктовані далекосігними стратегічними комбінаціями, які не мають реального значіння, бо вся ініціатива та перемога є по стороні Японії.

ПРОКЛЯТА 10-та МУЗА

Відено, у квітні.

Гріє квітневе сонце і є... зинно З поспинного від холоду Каленбергу дучалосливий вітрець, не ресієкуючи цілковито солон'яних капелюшків та літніх плащиків елегантних віденок. Вони плавають та наступують собі взаємно на нагітти в підсіни гарного ратушу, якого стрункий перистиль валоно сніває вітер. Там не лише віденці. Ціла товпа різномовного народу. Докрути кордони поліції, війська, а то й грубі, сталеві лави, що відгороджують тих вибраних від зеленого парку, по якому шведять цікаві.

Дуєте, що коли вже там поліція, то де якась тенна сирова? Ні, відковано ці. Найясніша річ від сонцем.

Одного квітневого ранку появилоса дещо оголошення, щоб голосилися статичти до накручування нової великої фільми „Гві-фільм“ з-перед 30-ох років про Карла Лангера „Der Baggetmeister“. Хтось там прочитав це оголошення і вістка про це „вантофлевою“ поштою дійшла до всіх заінтересованих. Були вони головню студенти й ті, що чууть брав чогось тяжкого в карманах. Бо... фільм фільмом, а 10 ж. денно також пішки не ходять.

Так у означений день коли химер-

не сонце, що раз-по-раз виглядало з-за хмар, обіцявало трохи тепла, перед ратушю зачала стигатися тьма-тьменна людець. Криж зеленіюче віття низьких верб лунав радісно веселий сміх студенток. Вони, звичайно — з течкою під пахом, без капелюшка, мало претенсійні, але свіжі, молоді, мають завжди собі таку масу оновісти:

„Ах, той старий дядько від математики — чудовий! Знаєте: каже мені, що а кмю „ausgezeichnet“ числити. А я маю „Rechnenschieber“.

„Знаєш, Еммі, той левенський асистент із фізіології мені нині снівся!“

„Голодний бумі...“ — перебиває каскада сміху. Паночки цікаво заглядають на тремтучих від холоду людей перед ратушею. С там старенькі, сині бабці в плащиквах із турецької війни, є тини німецьких господарьок з-під знаку трьох К (Küche, Kinder, Kirche), що до статистикування не забули взяти й „Einkaufstasche“, бо по скінченні світлин треба буде піти на покупу. Знайдуться й родняки: тато в висльському одязі з невідступною лавкою в зубах, мама, що не зважаючи на своїх 60 років іде з духом часу й надала якийсь кокетливий до-гори задержаний капелюшок, і синів, чи донечка, яка щоквалити червонить уста, бож

прецінь може вийти на фільмі! Не бракує і сирваді елегантних, пудрою на чоколадово опалених дівчат із довгими ніями (чи вони правдиві?), в гарних костюмах та лисах, що будуть завжди перші вхатися до об'єктиву. Вони сюди прийшли „для мистецтва“, бо їх мріяє є фільм. Може саме Великий Хан Режисер зверне на них увагу?

Збоку появилоса кількадесят давних австрійських поліцаїв у чорно-червоних чакях. Усім приємно згадати давні, царські часи, коли Відень був другим Парижем. Старі флегматики, що виглядають на університетських професорів, непорушно обервують оточення.

Але провозлави студенти найшлях вхід у незліченні подвір'я ратушу, де збралось уже ще більше людей. Багатьох посідало де хто міг, та заїдають свій сніданок. Віденці, це спеціальний народ, який усюди, чи то в опері, театрі, каварні, чи на сходинах, витигає „підчас антракту“ з кишені „вінершніцла“ або канапку з вудженивою і заїдає. Це одна з тих небагатьох речей, чого ми — східні народи — не повинні вчитися від „культурного заходу“.

Криж вузькі двері пропускається поодиноко тих, що вчора зголосилися у велику залу. Вона пуста, хоча в ній багато людей. Стрункі стовпи піднімають склепіння, кольорові вітражі,

притемнені чорним папером. Лише коли примкнути очі можна собі уявити барвисте світло. Над довгими отолами букни азбуки.

Направо жінки, наліво мужчини — кожний голосить свою присутність. Рух, гамір, трохи крику тих, що кермують цією тисячоголовою товпою.

„Примати всіх!“ — дала приказ якась грубава фільмова риба в чорному оксамитному капелюсі.

Занесяються ті, що сьогодні ледве вперше прийшли. Криж другі вузькі двері пропускають нас перед ратушю на ті самі високі сходи, де сонце вдав, що гріє.

Чотири рефлектори згори дивляться безвиразними очима на товпу. Їм це не новина. Над ними баламає біла кулька мікрофону. Біла тих стає Великий Чоловік у теплому весняному пальто з наставленим коміром, у якого капелюсі та з цигаркою в золотих зубах. Так саме кожний собі його представляв, цього пана, що кермує тисячами людей та мільйонами — Віллі Форст'а, одного з найкращих німецьких режисерів, творця „Оперети“, „Баль в опері“, „Віденської Крови“ та ін. Його уста рухаються, а круглий бачинок мегафону гуде в людську масу.

„Поліцаїв прошу направо... Так, — тепер, мої панство всі дивимоса догори, на ратуш, а поліцаї будуть ро-

Український Центральний Комітет — Відділ
Культурної праці
ІНСТИТУТ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ
в Станиславові
Організує і веде:

- I. Хори: а) мішаний, б) чоловічий, в) жіночий, г) дитячий, д) реверсери: а) чоловічі, б) жіночі.
- II. Оркестри: а) симфонічну, б) духову, в) струнну, г) народних інструментів.
- III. Гуртки: 1. драматичні: а) старших, б) малих форм, в) дитячий. 2. народних танців: а) старших, б) дитячий. 3. образотворчі і пластики (для старших). 4. ручних робіт і моделювання (для дітей).
- IV. Студії: 1. драматичну і жарового слова. 2. ритміки і танку (старших і дітей). 3. пластичного і прикладного мистецтва.
- V. Заочні курси (листування) всіх родів мистецтва то є: театральні, диригентури, прикладного мистецтва.
- VI. Театри: а) кукол, б) малих форм, в) дитячий.
- VII. Концертне бюро: для організації виступів професійних естрадних виконавців.
- VIII. Клуб для активних членів мистецтва з читальнею та фаховою бібліотекою а усіх ділянок і жанрів мистецтва.

Про намічені фахові курси по всіх видах мистецтва повідомляється окремим оголошенням.

Всім, кому не байдужа справа розвитку українського мистецтва, хто розуміє його велике значення, хто хоче причинитися до зрушення з застою мистецького життя нашого міста, і тим самим, хто бажає творчо співпрацювати в зотромусь з названих гуртків, треба не зволікати, аголосити свою участь в секретаріаті Інституту Народної Творчості в Станиславові, пл. Горст Вессель 4, тел. 13-62, в год. від 8—16.

(1-3) ДИРЕКЦІЯ І. Н. Т.

НОВИНКИ

24
ТРАВНЯ
1942

СЬОГОДНІ —
НЕДІЛЯ: Сом. св. Духа
ЗАВТРА —
ПОНЕДІЛОК: Пр. Тройці.
ПІСЛЯЗАВТРА —
ВІВТОРОК: Глиkerії мч.

Пам'яті Кобиланської і Пачовського. Святочні сходи для вшанування пам'яті Ольги Кобиланської і Василя Пачовського відбулись 3 травня ц. р. у світлиці УОК, в програму яких увійшли: реферат про Кобиланську, виголошений проф. Ю. Чайківським та реферат про В. Пачовського, виголошений дар. І. Ставничим. Святочні сходи закінчилися рецитативами п. п. І. Чепигіної і Т. Лиськевича.

Заходом Українського Окружного Комітету в Станиславові (культурно-освітній реферат) намічено на місяць травень цілий ряд популярно-наукових виступів на такі теми: 1) Важніші питання із сучасної соціології — д-р Княжківський. 2) Боротьба з інфекційними недугами (при світляних образах) — д-р Хмилевський. 3) Політична і Господарська криза сучасної Англії — проф. Каменецький. 4) Національно-соціалістичне виховання в сучасній Німеччині — д-р Рибчин. 5) Сучасна Великонімецьчина — д-р Япан.

1-е травня у Станиславові. З нагоди державного травневого свята відбулась в катедральному храмі 2-го травня ц. р. Архієрейська Служба Божа на інтенцію перемоги Німеччині та її союзників над большевизмом. Українське громадянство явилось численно на урочистість. Архієрейську Службу Богу відправив преосв. Кир Йоан, а проповідь виголосив о. Микитюк.

Хорова капела „Думка“. Гордошани Станиславова стали тепер Українська Хорова Капела „Думка“, яка своїми виступами у Станиславові 18 і 19

квітня ц. р. під проводом композитора й диригента д-ра Колесси, започаткувала своє турне по важніших містах Галичини, аж до Львова включно. Своїми виступами станиславівська „Думка“ придбала собі загальне признание та апрезентувала себе як справді один з найкращих хорів у краю.

Переселення дітей. Як довідуємося від референта шкільного відділу при УОК в Станиславові, від 25 квітня до 10 травня ц. р. переселено з Богородчанського повіту до Бучача 581 дітей, а з повіту Солотвина до Копичинець 441. Дітей розміщено в багатших господарів, які зацікаувались ними мов рідними.

Акція доживлювання. Відділ Суспільної Опіки при УОК у Станиславові віддавна веде широку акцію у справі відживлення в цілій окрузі. В місті Станиславові організовано 3 кухні, в яких видають 560 обідів, з того 300 даром — 200 для бідніших учнів і учениць і 260 платних. По таких повітах як Богородчани, Ляхівці, Надвірна, Солотвина, Галич, Делятин, є 50 народних кухонь. Крім цього організовано такі кухні по селах станиславівської округи.

Упорядкування міста. Міська управа взялась за упорядкування міста. В першу чергу очищено вулиці з усіх большевицьких пам'яток, які залишилися були як наявний доказ недостачі смаку й примітивних засад естетики. При тому щезають і старі дряхлі дома та всякі жидівські каминці, а головово в Ринку, що разили око й не відповідали гігієнічним вимогам. Небаром почнуться роботи в міському парку, щоб змінити його теперішнє обличчя. Також видано запис до управ каминців щодо прикраси квітами, і зправи фасадів впорядкування цвітників-городців.

Назагал Станиславів має стати славним містом щодо свого вигляду та має бути цим приміром для інших міст у Галичині.

Щеплення проти віспи. В міській амбулаторії при вул. Франка ч. 6 (Лім Пожежної Охорони), почавши від дня 15-го ц. м. щоденно, крім неділі, субот та державних свят, відбувається щеплення проти віспи.

Село влаштує весілля вчительки. Знаємо, що багато свідомих українців-наддніпрянців, з вибухом німецько-совітської війни, скривалося, щоб уникнути від большевиків, які тягнули всіх за собою і під карою смерті не дозволяли залишитись в Галичині. Та багато таки залишилося, хоча знали, що їм грозить. Деякі сьогодні працюють з великим успіхом і вдовolenням особистим на різних посадах. От напр. в галицькому повіті, в селі Підшумлячій працює учителька-наддніпрянка. Вона працює з великою посвятою, тому й здобула собі справжню владність села. Виявом того було весілля (вона вийшла заміж за місцевого інтелігента), яке влаштувало їй своїм коштом, обдаровуючи молоду пару всяким добром, так що ті, що були на тому весіллі, не можуть про це нарозповідатись. Як бачимо, для цієї молоді вчительки-наддніпрянки праця вчителів є почесною працею, тим то вона потрапила аездати собі не тільки серця дітвори, але й усіх селян. (В. П.)

Красивий конкурс хорів. Український Центральний Комітет Відділ Культ. Праці влаштує Красивий Конкурс Хорів з нагоди 100-ліття народни М. Лисенка. Практичне переведення цього Конкурсу поручено Центр. Інституту Народної Творчості. Згідно з планом Конкурсу Хорів в повітах почалися вже 10 травня ц. р.

Відповідальний редактор:
Дмитро Греголінський.

Видавництво: Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Лесі Українки ч. 3 І. тел. ч. 16-53. Адміністрація й експедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19, тел. ч. 18-03

— УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР ІМ. ІВАНА ФРАНКА —

ПЛОЩА ГОРСТ ВЕССЕЛЬ 3

Неділя 24 травня 1942
год. 19

Понеділок 25 травня 1942
год. 13 і 19

САГАЙДАЧНИЙ

Трагедія на 3 дії — В. Пачовського

Режисер: Я. ГЕЛАС — Диригент: І. МЕДІЛЬСЬКИЙ — Декоратор: О. ДИКИЙ

Білетів вечірні: 2-7 зол., ранкові: 1-5 проказ зала театру щ. денно від години 10—14 та 16—19.
Для військових 20 відст. знижки.

УВАГА!

АПТЕКИ і ДРОГЕРІЇ

Виключно продаж в округах: Станиславів, Бережани, Калущ, Коломия і Чортків

п'ястра до ран „CELLO-PLAST“

переняла фірма: І. РУДАКЕВИЧ Заст. Хем. і Фарм. Фабрик СТАНИСЛАВІВ, ВУЛ. Г. ГЕРІНГА Ч. 77.

589 (1 2)

Жадайте оферти!

ПОВ'ЯЗКИ-ПОЛЯЧЕК-САМБІР

вул. Огородова 11. — Ч. тел. 91.

СПЕЦІАЛЬНІ ПОВ'ЯЗКИ

на пропуклину, наші проти обниження жолудка, кишок і матиці, окремі наші на час тяжкі, горсети проти скривлення хребта. —

ВИСЛАЄТЬСЯ ЦОШТО Ю.

ЯСНОВИД МАМОТ,

мистець у проповіданні життєвих впадів, дає

висноження — поради в різних справах. Особисто приймає щодня. Поштою, за запискою: подати дату уродження і питання. Виразно — читко. Адреса: Краків, площа А. Гітлера ч. 465, III пов.

Уневажнюю загублену посвідку Емісійного Банку в Станиславові ч. 238, з дня 1. IX 1941 р. на суму 230 зол. — Козак Ірокіс, Забереже, п. Лисець.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляю Шан. Громадянство Станиславівщини, що я переніс

КРАМНИЦЮ ГАЛЯНТЕРІЙНИХ ТОВАРІВ

з вулиці Ринок ч. 2.

на площу Горст Вессель ч. 1. (б. площа Міцкевича)

ІВАН ПРОТАС

При цій нагоді поручаю ласкаво різного рода шапки, мазенички тощо.

КНИГОВОДИ

з повними кваліфікаціями і з практикою, тільки першорядні сили для яких дені-маленька система не буде сирвалати труднощі, будуть прийняті на працю в „НАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ“ на догідних умовах. Зголошення праа в життєвим надіслати на адресу

НАРОДНА ТОРГІВЛЯ
Львів, вул. Музейна ч. 10.

ПОВІДОМЛЕННЯ

УПРАВА НАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ В СТАНИСЛАВОВІ повідомляє, що з днем 29-го квітня 1942 року

перенесла
свої бюро з вул. Вірменської ч. 14 до нового приміщення при вул. ГУБЕРНАТОРСЬКИЙ ч. 2. І п. (був. домівка Філії Т-ва „Просвіта“) ч. тел. залишається 15-35 пошт. скр. 54. 594 (1 2)

Купуюмо всякі книжки у мовах українській, польській, німецькій і інших
„УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ“
М. Самоверський
Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

ОГОЛОШЕННЯ

ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР
лікар
ордиує щоденно в Отинії, вул. Шевченка ч. 50.